

Poslední neděle církevního roku

„Hoden jest Beránek, ten obětovaný, přijmout moc, bohatství, moudrost, sílu, poctu, slávu i dobrořečení na věky věků.“ /Zjevení 5,12/

Ez 34,11-12a.16 Zj 5,11-13

O posledním soudu /Mt 25, 31-46/

„Až přijde Syn člověka ve své slávě a všichni andělé s ním, posadí se na trůnu své slávy; a budou před něho shromážděny všechny národy. I oddělí jedny od druhých, jako pastýř odděluje ovce od kozlů, ovce postaví po pravici a kozly po levici. Tehdy řekne král těm po pravici: ‚Pojďte požehnaní mého Otce, ujměte se království, které je vám připraveno od založení světa. Neboť jsem hladověl a dali jste mi jíst, žíznil jsem, a dali jste mi pít, byl jsem na cestách, a ujali jste se mne, byl jsem nahý, a oblékli jste mě, byl jsem nemocen, a navštívili jste mě, byl jsem ve vězení, a přišli jste za mnou.‘ Tu mu ti spravedliví odpovědí: ‚Pane, kdy jsme tě viděli hladového, a nasýtili jsme tě, nebo žíznivého, a dali jsme ti pít? Kdy jsme tě viděli jako pocestného, a ujali jsme se tě, nebo nahého a oblékli jsme tě? Kdy jsme tě viděli nemocného nebo ve vězení, a přišli jsme za tebou?‘ **Král odpoví a řekne jim: ‚Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.‘** Potom řekne těm po levici: ‚Jděte ode mne, prokletí do věčného ohně, připraveného ďáblu a jeho andělům! Hladověl jsem, a nedali jste mi jíst, žíznil jsem, a nedali jste mi pít, byl jsem na cestách, a neujali jste se mne, byl jsem nahý, a neoblékli jste mě, byl jsem nemocen a ve vězení, a nenavštívili jste mě.‘ Tehdy odpovědí i oni: ‚Pane, kdy jsme tě viděli hladového, žíznivého, pocestného, nahého, nemocného nebo ve vězení, a neposloužili jsme ti?‘ On jim odpoví: ‚Amen, pravím vám, cokoliv jste neučinili jednomu z těchto nepatrných, ani mně jste neučinili.‘ A půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života.“

Život každého člověka má jedinečnou cenu. Pro Boha je každý člověk důležitý.

Na začátku dnešního evangelia se před námi otvírá velkolepá scéna Posledního soudu, kdy jsou před Božím trůnem shromážděny všechny národy světa, a začíná soudní líčení. Vzápětí však vidíme, že se neřeší národy a jejich králové, císaři, vojevůdci, prezidenti. Neřeší se „historické pravdy“, který národ byl vyvolenější, lepší nebo horší.

Je tady pastýř a ovce. V podobenství o Posledním soudu jde o každého jednotlivého člověka. Řeší se tu zdánlivé maličkosti všedních dnů, o kterých ti, kterým byly přičteny k dobru, už dávno nevědí. Dát najíst hladovému, navštívit nemocného, trpělivě naslouchat nešťastnému, pomoci potřebnému... To je pro někoho samozřejmé. Svými otázkami spravedliví prozrazují nezištnost svých skutků a také překvapení. Oni skutečně netuší, kde se s Kristem setkali tváří v tvář.

Ježíš se ztotožňuje s hladovými, žíznivými, nemocnými, pronásledovanými, nešťastnými... Všude tam se člověk může s Bohem setkat. Zároveň nám tím Ježíš říká: „Jsem také s tebou, když jsi v nouzi.“

Všechno, co jsme a co máme, je jmění, které nám bylo svěřeno. Nemáme je spotřebovat jen pro sebe – k vlastní slávě, ale také ve službě pro druhé. Každá pomoc člověku, který se nachází v nesnázích, má trvalou a nepomíjitelnou hodnotu. Umožňuje nám obstát při soudu. Soud v nás nemá vyvolat děs, ale ukazuje nám, co je ve hře. Můžeme vstoupit do zatím pro nás nepředstavitelné dokonalosti, lásky a pokoje, nebo si sami můžeme způsobit pohromu. Pomoc druhému nebo lhostejnost rozhodují o hodnotě nebo bezcennosti života každého člověka. Není třeba mít velké jmění ani zvláštní schopnosti. Stačí jen otevřené oči a soucitné srdce. Pak nemůžeme Boží blízkost minout.

„Pane Bože, děkujeme ti za tvoji milost, kdy nám skrze Bibli sděluješ, co je v životě důležité. Jak jsme nebo nejsme skutečně bližními nemocným, ubohým, potřebným, nešťastným. Amen.“

/Slovo na neděli 22. listopadu 2020 – poslední neděle církevního roku - Dana Kalivodová/